

БЕЗШУМНАТА ЖЪТВА

Франсис Френджапейн

В сън се озовах вътре в съзнанието на един умиращ човек. Мъжът е бил в кома за известно време; семейството му са били на молитва, но те не са знаели дали е приел Христос. Всички те бяха сигурни, че през целия си живот, той се е съпротивлявал на усилията им да го доведат до Христос.

Като сънувах, аз станах толкова наясно за състоянието на ума му, че неговите мисли, чувства и борби почти изглеждаха мои собствени. Въпреки че очите му бяха почти затворени и зрението му се замъгли, той можеше да види своите близки до леглото му. Гледах, като се опитваше да се протегне към семейството си, но външно ръката му никога не се вдигна. Чух го да говори имената им, но звук не прошепна през устните му. Любим човек, който държеше ръката му попита: “Ако ме чуваш, стисни.” Той чу и стисна с пръстите си нейните, но никакво движение не се видя; ръката му видимо остана отпусната. Той беше в съзнание; той можеше да чуе молитвите им; той усещаше топлината на техните целувки на лицето му, но беше напълно неспособен да реагира.

Гордостта и изолацията, които е имал, през целия си живот, които са пазили над сърцето му, бяха изчезнали. Физическата катастрофа го беше надделяла. Смъртта се приближи, и той знаеше, че е неподготвен за вечността. Потопен под външната му неподвожност, война бушуваше за душата му, и Господ беше спечелил. Покорен от непреклонната сила на Божията любов, най-накрая той беше в мир. Беше по време на престоя си в болницата, когато той мълчаливо се моли и прие Христос като свой Спасител. Гледах последните му усилия, за да им каже, че Той намери Христос, като живота се оттегляше от тялото му.

Изведнъж, алармите на наблюдение съдраха тишината на стаята. Сърцето му би за последен път, и аз изведнъж се озовах гледащ надолу към тялото на човек, който току-що е умрял. Стаята се раздвижи с медицински сестри, а семейството му се сви в ъгъла, плачещи. Идеята за любим човек, който умира, без да получи Христос е по-опустошителна от реалността на самата смърт. Аз се раздвижих и след това се събудих. И точно както напусках съня, Господ говори на сърцето ми: “Кажи им, че той е с Мен.”

Въпреки че мина известно време, откакто имах този сън, аз съм все по-наясно, че много от Божиите хора носят дълбока душевна болка относно смъртта на спасен любим човек. Очевидно този сън не се отнася за всички, но има и такива, за които това преживяване е божествено предназначено. И така, аз представям това на вас в най-общ смисъл, защото Святият Дух ме увери, че Той ще свидетелства на сърцето ви, ако това слово е за вас.

Аз също чувствах спешност да ви предам този сън. Господ има важна работа за вас, обаче врагът е използвал тази неразгадана загуба да посее съмнение в душата ви. Не само сте обезпокоени за вашия починал любим човек, но носите съмнения за Божията любов, и се съмнявате също за силата на молитвата. Вашето доверие в Бога е било компрометирано. И все пак, точно в този момент, вие трябва да стоите без съмнение и за други членове на семейството си.

Възлюбени, въпреки че има много въпроси за тайните на живота, ние не трябва да позволим на неизвестното да помрачи лицето на познатото: Бог е добър. Ние знаем, че Бог ни обича, защото Той изпрати Своя Син да умре за нашите грехове. Всъщност, Исус каза: *“Който е видял Мене, видял е Отца”* (Йоан 14:9). Когато погледнем към Христос, ние виждаме Бог, и ние знаем, че Бог се грижи.

В допълнение, някои от нас са загубили близките си в внезапни трагедии, където те привидно не са имали време да се покаят, или да се обърнат към Бога. Нека ви напомня: много хора, които са имали преживявания на лице в лице със смъртта разказват, че видяли своя живот да „преминава светкавично пред очите им”.

Наистина, те казват, че времето изглежда, че спира или се забавя драстично. Аз вярвам, че дори и в това, което изглежда като “внезапна” смърт, времето се забавя до пълзене. Според техните свидетелства, има достатъчно време в това променено съзнание да премислиш един цял живот – и да вземеш решение или дори да призоваваш името на Господа.

Независимо от това, което ние не знаем за много мистерии на живота, едно нещо остава вечно вярно: Бог е нашият любещ Отец. Той не желае някой да загине, и Той ще се бори, за да ни спаси, дори и до момента на нашата смърт. Затова нека да хвърлим нашето бреме на Господа, защото Той наистина се грижи за нас. И нека отново работим и с издръжливост тичаме в състезанието пред нас, защото Той е обещал, че дори тези, които *“седяха в тъмнина, видяха голяма светлина”* (Матей 4:16).

МОЛИТВА

Господи Исусе, благодаря Ти, че умря за моите грехове. Господи, има много въпроси, на които неznam отговора, но знам, че Ти Си добър. Аз Ти давам тези неща, които не разбирам, заедно с моето хваление. Доверявам Ти се с живота си, и слагам в Твоите ръце грижата за тези, които обичам.